

געפאלן אויף דער ערד, און געהערט א קול, וואָס האָט געזאָגט צו אים: שאול, שאול, וואָס פאַרפּאָלגסטו מיך? האָט ער געזאָגט: ווער ביסטו, האָר? און ער (האָט געזאָגט): איך בין ישוע, וועמען דו פאַרפּאָלגסט. נאָר שטיי אויף, און גיי אַרײַן אין דער שטאָט, און עס וועט דיר געזאָגט ווערן, וואָס דו זאָלסט טון. און די לייט, וואָס האָבן מיטגערייזט מיט אים, זענען געבליבן שטיין אן לשון, הערנדיק דאָס קול, און נישט זעענדיק קיינעם. און שאול האָט זיך אויפגעהויבן פון דער ערד; און הגם די אויגן האָבן זיך אים אויפגעמאַכט, האָט ער דאָך גאַרנישט געזעען; און מען האָט אים אָנגענומען בײַ דער האַנט, און אַרײַנגעפירט קיין דמשק. און דריי טעג איז ער געווען אן ראייה; און האָט נישט געגעסן און נישט געטרונקען.

און אין דמשק איז געווען אַ געוויסער תלמיד מיטן נאָמען חנניה; און דער האָר האָט צו אים געזאָגט אין אַ חזיון: חנניה! און ער האָט געזאָגט: אָט בין איך, האָר! און דער האָר האָט צו אים געזאָגט: שטיי אויף, און גיי צו דער גאַס, וואָס מען רופט זי די גלייכע, און זוך אין יהודהס הויז שאולן מיטן צונאָמען הטרסי, וואָרום זע, ער טוט תפילה, און האָט געזעען אין אַ חזיון אַ מאַן, וועלכער הייסט חנניה, אַרײַנקומען און אַרײַנפלייגן די הענט אויף אים, כדי ער זאל ווידער זעען. האָט חנניה געענט-פערט: האָר, איך האָב געהערט פון פילע וועגן דעם דאָזיקן מאַן, וויפל שלעכטס ער האָט געטון צו דייןע קדושים אין ירושלים; אויך דאָ האָט ער רשות פון די הויפּט-כהנים צו פינדן אלע, וואָס רופן אָן דיין נאָמען. דער האָר אָבער האָט צו אים געזאָגט: גיי, ווייל ער איז פאַר מיר אַ כלי חפץ,